

József Attila
A szolnoki hídon

Az érc-oroszlán üstökét csóválva
riadtan reng a halál-színpadon.
A Halál lesi, tárt karokkal várja,
hogy Úr legyen a sápadt arcokon.

Tenyérfyi hely s a vigyorgó, kapzsi Vég
orcájába sápad belé arcod.
Alattad a Rém, felül büntető Ég
- gyáva Ember! - Neked üzen harcot.

A Hold is kacag a nagy gyávaságon
és a Tisza lassan bugyborékol.
S csak ott tör ki a szó a néma ajkon,
hol már biztos-távol vagy a hídtól.

Az érc-oroszlán üstökét csóválva

riadtan reng a halál-színpadon.

A Halál lesi, tárt karokkal várja,

hogy Úr legyen a sápadt arcokon.

Tenyérfyi hely s a vigyorgó, kapzsi Vég

orcájába sápad belé arcod.

Alattad a Rém, felül büntető Ég

- gyáva Ember! - Neked üzen harcot.

A Hold is kacag a nagy gyávaságon

és a Tisza lassan bugyborékol.

S csak ott tör ki a szó a néma ajkon,

hol már biztos-távol vagy a hídtól.